

İlmi Ledün Fizik Ötesi İlim

– mihrimah · 24 Mayıs 2018

İLM'İ LEDÜN (fizik ötesi ilim);

Allah'ın gizli ilmidir. Dünya ilmi Allah'ın vermiş olduğu akıl ve fakülteleri olan zeka, düşünce, hafıza ve irade standartlarında herkesin okuyarak, çalışarak ve tecrübe ile kazanabileceği bir ilim seviyesidir.

Fakat İrfan'ın sahibi olmak farklıdır. Allahütealanın ileri seviyede evliyalarına verdiği ilim; ilmi ledundur. Bu ilmin ötesi ve irfan boyutları içinde beş duyunun ötesinde, fizik kanunlarını aşan, fizik ötesi kanunlara tabi olan bir özellik taşır. İlmi ledun hikmetin ve hikmetin ötesinin yaşanmasıdır.

Yıldırım Beyazıt Ulucamiyi yaptırın damadı Emirsultan Hazretlerine der ki; Caminin açılışını sen yapacaksın. Açılışı yapan Emirsultan Hz.leri hutbede konuşma yapmak için Euzu besmele çeker fakat susar ve der ki; Allah'tan aldığım emir gereği Somuncu Baba'nın konuşma yapması istendi. İşte burada İlmi ledun başlamış oldu. Kendi yerine konuşma yapması için Allah'tan vahyini almış oldu. Somuncu baba sohbet için yerini aldı ve takva'yı 3 şekilde tefsir etti.

- 1- TAKVA
- 2- EKBER TAKVA
- 3- AZİM TAKVA

1.ci Takvayı;Avam anladı,Havas anladı ve Hassul havas anladı.

2.ci Takvayı;Havas anladı ve Hassul havas anladı.

3.cü Takvayı;Yalnızca Hassul havas anladı.

İlmi ledun sahibi olabilmek için kalp gözü ve kalp kulağının açılması gereklidir. Kalp gözü ve kalp kulağı açılmadıkça, ne zemin katı ne yer katlarını ne gök katlarını yani melekut alemi göremeyiz. Salah makamına ulaşıp irade teslimi yapmadan da Allah'ın zatı görülemez. İlmi ledun daimi zikirle başlar. En üst seviyesi ise Allah'ın zatının görülmesidir. Aynı anda aynı yerde bulunan kişilerin bazıları ilmi ledun sahibidir, bazıları değildir.

Somuncu Baba konuşmasını bitirdikten sonra hutbeden iner. Avvandan bir gurup, Havastan bir gurup ve Hassul havastan bir gurup kendisini o akşam yemeğe davet ederler. Ertesi günü Cuma'dır. Hassul havvas sevinir ve akşam bize geldi der. Havvas hayır bize geldi der. Avvam ise ikinizde yanılıyorsunuz bize geldi derler. Somuncu Baba üç davete de gitmiştir.

Derken Somuncu Baba üç kapıdan birden aynı anda içeriye girer. Birincisi Somuncu Babanın fizik vücudu, diğer ikisi ise Ruhudur. İki ruha Allah kumanda etmekte idi. Bu olaydan sonra Somuncu Baba sırrı açığa çıktığı için Molla Fenari'nin tüm ısrarlarına rağmen dua çınarında dua ederek BURSA'yı terk eder.

İşte Kuran'ı kerimi de ancak kalp gözü, kalp kulağı açık ve fıkıh müessesesi çalışan bu zikir ehli, lüblerin , Allah'ın gizli ilimlerin sahipleri olan bu İrfan'ın sahibi Allah'ın sevgilileri anlayabilir ve açıklayabilirler.

3 / AL-İ İMRAN - 7 Huvellezî enzele aleykel kitâbe minhu âyâtun muhkemâton hunne ummul kitâbi ve uharu muteşâbihât(muteşâbihâtun), fe emmellezîne fî kulûbihim zeygun fe yettebiûne mâ teşâbehe

minhubtigâel fitneti vebtigâe te'vîlih(te'vîlihi), ve mâ ya'lemu te'vîlehû illâllâh(illâllâhu), ver râsihûne fil ilmi yekûlûne âmennâ bihî, kullun min indî rabbînâ, ve mâ yezzekkeru illâ ulûl elbâb(elbâbi).

O (Allah) ki; Kitab'ı, sana O indirdi. O'ndan bir kısmı muhkem (mânâsı açık, yorum götürmez, şüphe kabul etmez) âyetlerdir ki; bunlar, (Levhi Mahfuz'daki) ümmülkitapta (yer alan açık ve kesin âyetler)dir. Diğerleri ise müteşabih (mânâsı kapalı, açıklama isteyen) âyetlerdir. Kalplerinde eğrilik (ve döneklik) bulunanlar, fitne çıkarmak ve (kendi yararına uygun) tevilde (yorumda) bulunmak istedikleri için o (Kitab')ın müteşabih olan kısmına uyarlar. Halbuki onların tevîlini, kimse bilmez ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olan rasihun (rûsuh sahipleri) ise derler ki: "O'na îmân ettik, hepsi de Rabbimiz katından (indirilme)dir." Bunu kimse tezekkür edemez ancak ulûl'elbab tezekkür edebilir. 21 / ENBİYA - 7 Ve mâ erselnâ kableke illâ ricâlen nûhî ileyhim fes'elû ehlez zikri in kuntum lâ ta'lemûn(ta'lemûne).

Ve senden

önce, vahyettiğimiz rical (erkekler)den başkasını göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline (daimî zikrin sahiplerine) sorun.

3 / AL-İ İMRAN - 190 İinne fî halkıs semâvâti vel ardı vahtilâfil leyli ven nehâri le âyâtin li ulûl elbâb(ulûl elbâbi).

Hiç şüphesiz;

göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, elbette ulûl'elbab için nice deliller vardır.

3 / AL-İ İMRAN - 191 Ellezîne yezkurûnallâhe kıyâmen ve kuûden ve alâ cunûbihim ve yetefekkerûne fî halkıs semâvâti vel ard(ardı), rabbenâ mâ halakte hâzâ bâtilâ(bâtılan), subhâneke fekinâ azâben nâr(nârî).

O (Ulûl'elbab) ki;

(lûbblerin, Allah'ın sır hazinelerinin sahipleri), onlar ayakta iken, otururken ve yan üstü yatarken (hep) Allah'ı zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında tefekkür ederler. (Ve derler ki): "Ey Rabbimiz! Sen, bunları bâtil olarak (boşuna) yaratmadın. Seni tesbih (tenzih) ederiz. Bizi, ateşin azabından koru."

Hz. Musa baş gözleri ile Allah'ı görmek istedi. Allah beni baş gözleri ile göremezsin dedi. Hz. Musa ısrar edince, dağa bak ve ondan sonra iste dedi. Allah dağa tecelli eder etmez dağ paramparça oldu. Bundan sonra Hz. Musa bir daha Allah'ı baş gözleri ile görmek istemedi. Ancak daha sonra kalp gözü ile defalarca görmüştür.

Hz. Musa Yarabbi dedi bana ilmi ledün'ü öğretecek birisini nasip et. Allah iki denizin birleştiği yere git orada onu bulacaksın dedi. Hz. Musa Harun'u da alabilir miyim dedi. Allah buna da müsaade etti. İki kardeş yola çıktılar. Hz. Musa kardeşine karınlarını doyurmak için yanlarına almış oldukları kurutulmuş balıkları çıkartmasını istedi. Kardeşi balıkların denize gidip kaybolduklarını söyledi. Hz. Musa nerede olduğunu sorunca ; hani dedi o iki denizin birleştiği yer vardı ya; işte orada kayboldular. Tamam dedi Hz. Musa hemen oraya dönüyoruz. O ağacın altında oturan bir kişi vardı ya; işte o olmalı. Hemen döndüler ve oraya vardılar. Hz. Musa Hz. Hızır'a; sana tabi olmam kaydı ile bana ilmi ledünü öğretir misin dedi. Hz. Hızır sen dayanamazsın dedi. Hz. Musa beni sabredenlerden bulacaksın dedi. Böylece yola çıktılar ve bir limana vardılar. Orada demirlemiş gemilerden yiyecek istediler. Hiç kimse bir şey vermedi. Yalnız bir gemi sahibi onlara yemek verdi. Yemeği yedikten sonra Hz. Hızır eline bir balta alarak geminin bordasını parçaladı. Hz. Musa hemen ne yapıyorsun hiç kimse bize yiyecek bir şey vermedi,

yalnızca onlar verdi ve sen bize iyilik yapan bu insanların gemisini mahfettin dedi. Hz. Hızır buraya kadar, ben sana benimle yapamazsın demedim mi? dedi. Karşı tarafta kötü bir hükümdar vardı, eğer ben onların gemilerinin bordolarını delmeseydim, sefere çıkacaklardı ve zalim hükümdar gemilerini ele geçirecekti dedi. Hz. Musa bir daha karışmayacağını söyleyerek tekrar bir hak istedi.

Allah'ın müsaadesiyle tekrar yola koyuldular. Bir yerleşim merkezine geldiler. Yine yiyecek bir şeyler istediler. Bütün evlerden elleri boş döndüler fakat yalnızca bir ev onlara yiyecek verdi. Hz. Hızır evin duvarını yıktı. Hz. Musa yine dayanamadı ve ne yaptın, kimse bize yiyecek vermemişken sen bizi boş çevirmeyen insanlara zarar verdin dedi. Hz. Hızır ben dedi benimle yapamazsın demedim mi? Buraya kadar ayrılıyorz dedi. Bu evde yaşayan yetimler vardı. Yıkığım duvarın altında ise hazine bulunuyordu. Çocuklar daha küçük olduklarından hazinenin onlar büyüyene kadar başkalarının eline geçmemesi için duvarı yıktım dedi. Yine Hz. Musa bir daha karışmayacağına dair söz vererek bir hak daha istedi.

Allah'ın müsaadesiyle tekrar yola koyuldular. Bir su pınarına geldiler. Hz. Hızır orada bulunan bir genci öldürdü. Hz. Musa bu kadar da olmaz sen gencecik bir cana kıydın dedi. Hz. Hızır tamam dedi bu son, bundan sonra artık beraber devam etmemiz mümkün değil. Eğer dedi bu genci öldürmeseydim, Salih insanlar olan anne ve babasına zarar verecekti. Allah şimdi onlara daha iyisini verecek. Ben dedi; bütün bu yaptıklarımı kendiliğimden yapmadım. Bütün bunları bana yaptıran Allah'tır. Böylece arkadaşlıkları sona erdi.

Allah razı olsun

Burhan AKSU